

1867, saa har han heller ikke Ret deri; thi vel er det saa, at jeg forelagde Loven her i Landstinget, men vel at mærke i den Skikkelse, at Beløbet skulde fastsættes ved Finansloven, og det er først ved de stedsundne Forhandlinger, navnlig i Folkethinget, at Lovforslaget fik den Form, som det ærede Medlem citerede. Der kan altsaa aldeles ikke deraf udbrages Noget i den antydede Retning, men man vil netop i den af mig da brugte Fremgangsmaade finde accurat det samme Princip gjort gjældende, som jeg ved den foreliggende Sags Behandling har søgt at henlede Opmærksomheden paa. — Det ærede Medlem kom endelig til de finansielle Bestemmelser, og meente, at de vare optagne uforandrede, saaledes som de foreligge i Folkethingets Udvalgs Betænkning. Jeg maa i saa Henseende gjøre opmærksom paa, at for det Første har det i denne Betænkning fremsatte Forslag endnu ikke været behandlet i Thinget, og for det Andet er det ikke sagt, at Finansministeren vilde nøies med det deri Foreslaaede. Jeg skal gjerne sige, at jeg ikke vilde nøies hverken med 2 eller med $2\frac{1}{2}$ pCt., naar jeg dermed skulde dække Underbalancen for 2 Aar. Det vilde efter min Mening være uforvarligt af mig, om jeg vilde samtykke deri, naar jeg har temmelig sikker Udsetning til, at det indeværende og det næste Finansaar ville medføre en Underbalance af ca. $1\frac{1}{2}$ Million hvert, og naar vi derved staae lige efter en Tilbagegang af 1 Million. Det vilde da være urigtigt, om jeg vilde erklære mig tilfreds med 2 eller endog $2\frac{1}{2}$ pCt. af en Skatteindtægt, hvis Størrelse det er umuligt med fyldestgjørende Noagtighed at opgjøre i dette Dieblif. — Jeg seer, som sagt, ikke rettere, end at Sagen overmaade godt kan stille sig saaledes, at man ved at vedtage Forslaget under Nr. 1 netop opnaaer det Modsatte af, hvad man vil, idet man nemlig let derved kan forstærke og vanskeliggjøre Sagens Gjennemførelse. Det er den væsentligste Grund, hvorfor jeg har troet at maatte udtale mig, som jeg har, og navnlig ikke har kunnet tilraade at vedtage det omtalte Ændringsforslag.

minister havde fuldkommen Ret i at gaae ud fra, at det ærede 4de Medlem for 1ste Kredts (Lehmann), naar han i sit Foredrag har brugt Ordet „leffindigt“, ikke i mindste Maade har brugt det for dermed at betegne den høitærede Finansministers Optraeden. Han brugte det for at betegne sin subjective Opfattelse af ærede Medlemmers eventuelle Stilling i den foreliggende Sag, og til en saadan Udtalelse af en subjectiv Opfattelse maa han være beføiet.

Lehmann: Det glæder mig, at den ærede Formand har opfattet, hvad jeg har sagt, fuldkommen rigtigt, og det kunde saameget mindre falde mig ind at ville rette en Beskyldning for Leffindighed mod den høitærede Finansminister, som han jo i denne Sag har gjort accurat det samme, som jeg gjorde — om end ikke med de samme Ord — nemlig paa det Instændigste at lægge os paa Hjerte, at gjøre Udveie for de Midler, som ere nødvendige til vor Statshuusholdning, og som ere paaregnede ved Bevillingen af Udgifterne i den allerede vedtagne Finantslov. Jeg har netop sluttet mig til denne Betragtning med en saa vidtgaaende Resignation, at jeg tilraadede Thinget at gaae til denne Sags 2den Behandling uden at nedsætte Udvalg, og jeg har dernæst i Udvalget gjort mig den yderste Effort for at holde Forandringerne indenfor saa moderate Grændser, at der ikke fra den Side skulde lægges Sagen nogen Hindring iveien. — Hvad angaaer Spørgsmaalet om en Adskillelse mellem den faststaaende Lov og Bevillingen af Summen, da er det vist, at denne Tanke havde sin fulde Berettigelse, saasnart den første Lov stod som en organisk Lov — vel ikke som en Grundlov, men som en Lov, der var givet med vedvarende Gyldighed, saa at den kun kunde forandres, naar alle tre Statsmagter vare enige derom, medens paa den anden Side Summen fastsættes ved Finantsloven. Det, siger jeg, var den nødvendige Forudsætning — og det har jeg ogsaa gjentaget idag — for at det her foreslaaede System kan give et vedvarende Supplement til vor finansielle Huusholdning. Sidst blev der forelagt os en Lov, som, hvorledes den end kom fra Først af, blev en Skatte-

Formanden: Den høitærede Finants-